

Jimmy, hirtelen támadt sugallattal előhúzza kését...

Adja ide azt a tárcát! Csak semmi trükk, mert a késem gyorsabb lesz! Gyerünk az írásokkal... Ha „üzlet” van bennük, akkor ketten leszünk hozzá.

Nem szoktam társulni. Különben sem neked való ügy. Ésa kell hozzá.

Azt hiszi, nincs? Most például visszaad mindent: a két-ezer dolláromat, a 175 dollár 82 centet, meg ráadásnak a tárcát az írásokkal, különben hátba szúrom! Ugyanis már mindenki jobban van, a megölt Mr. Gouldot vízbe dobtam... Az ópiumos ügyre most már semmi bizonyíték, maga pedig megmaradt gyanús potyautasnak... Fordult a kocka.

Belátom... Elbántál velem, Jimmy fiam. Csakugyan fordult a kocka.

Piszkos Fred szabódás nélkül odaad mindent, aztán megböki a sapkáját és távozik. Jimmy nem bírja ki szó nélkül, utána kiált...

63

Halló! És a szállásmesternek hagyjon békét. Élelmezze magát, ahogy tudja! Van elég sózott hal a hajón...

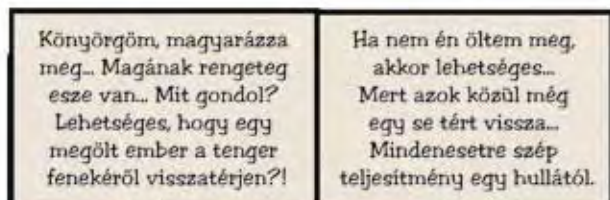
Nem szeretem a halat.

Majd lefogy legfeljebb!

Hősünk megvárja, amíg a kapitány csoszogó léptei elhalnak a távolban. Amikor már nem hallik más, mint a vihar tombolása, magára zárja az ajtót, és letelepszik az ágy szélére.

Ez mi itten?

Jimmy hátramarad. Mi tagadás, most az egyszer neki is inába szállt a bátorsága. A közelébe se mer menni a hazajáró halottnak. Féll! Igen, ő most féll! De nem embertől. Piszkos Fred eközben fogja magát és belép a kabinba.

A kapitány zavartan simogatja gubancos szakállát. Mit mondjon Jimmynek? Végül úgy dönt, hogy jobb lesz hallgatni, mert ha megtudja, mi történt, egészen megtévelyedik. Tetem helyett egy paplanba csavart fiókos szekrény is megteszi, vélekedik és...

Na, most már csak nem jön vissza még egyszer, akármilyen kisportolt hullá is ez!

Jimmy agyán átvillan a gondolat, hogy most megint visszaszerezhetné kétezer dollárját a fűtő fizetésével együtt. Mégis inkább hallgat. Jobb előrelátónak lenni, ilyen szívós tetemmel még nem volt dolga. Piszkos Fred pedig tempós léptekkel, zsörtölődve tér vissza a poggyászsraktárba.

Szép kis rend! Csak úgy ellopni egy megboldogultat! Máskor jobban megnézem, hova megyek el potyautasnak!

Mire megvirrad, eláll a vihar. Reggel megérkezik a segélyhajó. Az egészségügyi kormánybiztos a néma fedélzet láttán tisztában van a helyzet szörnyűségével: itt már aligha találnak élő embert. Izoláló ruhába öltözött katonák lépik el a gőzöst, és megkezdődik a körülményes vizsgálat.

Az intézkedés megnyugtató, különösen a többgyermekes szülők számára. Mr. Hobbs még mindig enyhé idegsokkban szenved az éjszakai eseményekből kifolyólag; működése nem kevésbé eredményes a gyermekek szórakoztatása szempontjából, mint elődjéé.

Jimmy azonban nagyon a szívére veszi a dolgot.

Úgy járok a hajón, mint egy Káin, megbélyegzett homlokkal! Nem elég a két dudor, amik hivatásom teljesítése közben egy virgonc kísértettől elszenvetett ütés folytán támadtak a fejemre, most még ez a bélyegző hozzá!

Ne bánkódjék, jóember. Majd megkérem a kapitányt, hogy rendelje az én személyes szolgálatomra.

Jimmyt kielégíti ez a megoldás. Rég rokonszenvébe fogadta ezt a kedves, bár kissé hibbantnak látszó fiatalembert.

Ön rendkívüli kegyben áll nálam, nagyöklű idegen, így kivételesen megengedem, hogy helyet foglaljon a jelenlétemben. Szeretném, ha mesélné nekem a kikötők életéről.

Boldogan. De előbb nem magyarázná meg, Mr. Irving, hogy kicsoda ön?

Ezt talán mellőzzük.

Milyen szép szó, hogy mellőzni. Ezt én még sohasem mondtam, pedig ismerem az értelmét.

Az ön környezetében mit mondanak, ha valaki olyasmit tesz, ami nem tetszik?

Szó nélkül fejbe ütik az illetőt. Ez határozott rosszallást jelent... Tudja, a kikötőben minden más... A kikötő olyan, mint a dzsungel, csak nem terem annyi fa benne. De sokkal veszélyesebb. Tele van hajóval, meg verekedéssel.

Miért ütik ott egymást az emberek?

Hogy fájjon. Ha valakinek annyira fáj, hogy nem bírja ki, arra azt mondják, hogy agyonverték.

Irving egyre jobban kipirul. Csillogó szemmel hallgatja a pincért, aki látható élvezettel emlékezik vissza a világ legkülönbözőbb kikötőiben összegyűjtött élményeire, és kiosztott ökolcsapásaira. Csak egyszer szól közbe...

Elég a rum a teájában! Ne feledje, hogy velem ül egy asztalnál. Az én társaságomban nem lehet berúgni.

Azért én megpróbálok. Hátha sikerül.

Az ellentmondást nem tűröm... Inkább, beszéljen még a kikötőről.

Fülig Jimmy nem ismeri a szolgálküséget, és bárki más megjárta volna, ha ezzel a hanggal próbálkozik nála. Az ördög tudja, miért, de Mr. Irvinget szereti, és valami különös módon nem talál sértőt abban, ahogy ez a fiú parancsolgat neki...

A kikötő alvilágában is megoszlik a társadalmi élet különféle alacsony rangú és magas rangú egyénekre, mint az úgynevezett „civilizált társadalomban”... Szingapúrban - például - az a leghíresebb, hogy „klubok” vannak. Ott a klubok előkelőségét jogerőre emelt években mérik. Ha elosztjuk az összbüntetést a tagok számával, akkor megkapjuk az előkelőség végeredményét.

„Itt vannak, például, a *Játékos Halak* - ahogy a hamiskartyásokat hidegvérük és gyerekes foglalkozásuk miatt hívják - összesen 40 évet, ha ültek börtönben. Tizen. Darabja négy év. Az alvilág erkölcsi proletárjai.”

„Ha felsőbb köröket akar megismerni, ott a *Kivéző-asztaltársaság*.”

Tizenkét tag... összesen 700 év börtönnel. Ez úgy jön ki, hogy több, mint 400 évvel szökésben vannak a hatóságokkal szemben... Ezek így, már jobb embereknek számítanak arrafelé.”

Szóval, ha jól értem, 40 év börtön a mob, az alacsony társadalmi réteg, 700 már a középosztály. Maga, kedves idegen, melyik társadalmi réteg tagja?

A felső ezerhez tartozom. Mert ilyen is létezik! Ebben a klubban öten vagyunk. Több, mint 200 év jut egyre. Ha az enyhítő körülményeket beszámítjuk, és levonunk a büntetés idejéből egyharmadot, amennyit jó magaviseletű raboknál elengednek, nettó ezer év marad. A felsőbb ezrek klubjában tagnak lenni olyan, mint a lordság. A legidősebb fiúgyermekre száll az atya kitöltött összbüntetése. Ezért szövetségünk a *Hűséges Almák* néven is közismert. Azért nevezik a tagokat hűséges almáknak, mert nem estek messze a fájuktól... Nekem eliheti, Mr. Irving, van itt olyan ősi család, hogy kinaiban is ritka.

„De ami igazán megközelíthetetlen, közretegésnek örvendő társaskör, az a *Serény Múmiák*. Ezek előtt aztán kalapot le, mert mind a két múmia igen serény. Ha nyugomban van a rendőrség, idejében eltűnnek. Azért múmiák, mert ha valamennyi bűncelekményüket letárgyalnák, és az előrelátható halálos ítéleteket átszámítjuk egyenként 15 évi börtönre, akkor a British Museum legrégebbi múmiájának életkorát kapjuk végeredménynek. A klubnak, mint már említettem, mindössze két tagja van... Szép. Nem?”

Az egyik a Nagy Bivaly. Nem szabad hozzá beszélni, csak akkor, ha ő szólít meg. Éppúgy viselkedik, mint ön, Mr. Irving. És ha valaki mégis szól hozzá, akkor esetleg hasba szúrja az illetőt... Igaz, ezt önnél nem tapasztaltam, de maga még olyan fiatal.

A másik az egy rémes alak... Pizskos Fred, a kapitány. Egy szívtelen kutya. Fukar, kegyetlen, mogorva, mindenkit becsap, mindenből hasznot húz (mert neki van a világon a legtöbb esze) és mint a neve is mutatja, teljesen pizskos.”

És gondolom, ezek ketten jó barátok...

Gyűlölik egymást. Tíz évvel ezelőtt egy osztozkodáson összevesztek, a Nagy Bivaly revolvért rántott, de Pizskos Fred kése gyorsabb volt.